

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2025. december 21.
(vasárnap)**

Horváth Géza

MÁRIA, KEGYELEMBE FOGADOTT

Énekek: 249 1, 403, 419

Alapige: Lk 1,26-38

„A hatodik hónapban pedig elküldetett Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret, egy szűzhez, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. És bement az angyal őhöz, és ezt mondta neki: örülj, kegyelembe fogadott, az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között! Az pedig látván, megdöbbszent az ő beszédén, és elgondolkodott, hogy micsoda köszöntés ez. És monda neki az angyal: ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél, íme, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezd az ő nevét Jézusnak! Ez nagy lesz, és a magasságos fiának hívattatik, és neki adja az Úristen a Dávidnak, az ő atyjának a királyi székét. És uralkodik a Jákób házában mindörökké, és az ő királyságának vége nem lesz. Monda pedig Mária az angyalnak: mi módon lesz ez, holott én férfit nem ismerek? És felelvén az angyal monda neki: a Szentlélek száll tereád, és a magasságosnak ereje árnyékoz be téged, azért, ami születik is szentnek hívatik, Isten Fiának. És íme, Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant az ő vénségében, és ez már a hatodik hónapja neki, akit meddőnek hívtak, mert az Istennél semmi sem lehetetlen. Monda pedig Mária: ímhol az Úrnak szolgálója, legyen nekem a te beszéded szerint! És elment őtőle az angyal.”

Imádkozzunk!

Örökké való Istenünk áldunk, hogy hódolhatunk mi is előtted, és dicsérhetünk, magasztalhatunk téged. Köszönjük a gyerekek kedves bionyságtéte-

lét, köszönjük a sok ígét, melyen keresztül ma is keresed a szíveinket, hogy a te beszéded lélek és élet legyen a mi számunkra. Szívünkben forgassuk, és a Szentlélek által megvilágosítva meg is cselekedjük annak üzenetét. Köszönjük neked, hogy karácsonyra készülhetünk, arra az ünnepre, amely fényes bizonyossága annak, hogy Te úgy szeretted ezt a világot, hogy egyszülött Fiadat küldted, Atyánk. Köszönjük, hogy Ő hozta a váltságot az embernek, ahogy énekeljük évszázadokon keresztül. Olyan jó lenne, ha mi is oda tartoznánk a megváltottak seregébe, akiknek megbocsáttattak bűneik, akiknek nem rovod fel a vétet, hanem kegyelmet adsz, örök életet, bűnbocsánatot és üdvösséget! Olyan sokan szomjúhozzák ezt ma, mert érzik lelkük, testük, szívük tisztátlanságát! Köszönjük neked, hogy mi tőled kérhetjük mindezt. Tisztíts meg teljesen, hadd legyen fényedből fénysugár az életünk! Áldd meg az ígé-
re figyelésünket most is!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, mindig nagy öröm, amikor egy családban bejelentik egy kisgyermek érkezését. Én már többször is átélhettem ezt a csodát, nemcsak az én három gyermekemmel kapcsolatban, hanem a nemsokára születendő nyolcadik unokámmal kapcsolatban is, amikor bejelentik, hogy újabb gyermek fog születni. Most egy ilyen nagy bejelentésnek vagyunk a tanúi, de ez olyan bejelentés, amit az ígében hallunk, amire nem éveket, heteket vagy hónapokat vártak, hanem évezredek.

Az édenkert óta, mióta Isten megígérte, hogy eljön majd valaki, aki a kígyónak, a kísértőnek a fejére fog taposni, azóta minden hívő lány és minden hívő asszony a zsidók közül valahogy úgy lehetett ezzel az ígérettel, hogy vajon nem az ő családjába fog-e megszületni. Vajon nem én fogom-e megszülni? Hiszen meg volt írva, hogy asszonytól fog születni, aki életet ad neki, és mindenki ezt várta. De nagyon sok idő telt el, sok száz év, mire Isten bejelenti ezt a nagy hírt. Gábrriel angyal küldeti Máriához egy Názáret nevű városba.

Az első üzenete legyen az ígének az, hogy Názáret városa egy nagyon kis jelentéktelen város volt abban az országban. Eszembe jutott, hátha egy kis örömet gerjesztenek a szívetekben, hogy mikor én iskolába jártam, volt földrajz-térképünk is többek között. Ezen a térképen volt egy olyan Magyarország térkép, ahol minden városnál, ahol volt valami ipar, bányászat vagy valamilyen különleges dolog, jelekkel ábrázolták, hogy ott mivel foglalkoznak. Emlékszem még ilyenekre, hogy timföldgyártás, bauxit bányászat, kohászat, ezeknek volt egy-egy jele, és volt olyan város, ahol elég sok ilyen kis jelecske volt, hogy ott mennyi ipar, milyen jelentős tevékenységek vannak. Hogyha Názáretet ilyen térképre feltették volna, ott semmilyen jel nem lett volna mellette, hogy ott valami különleges dolgot csinálnak, vegyipar vagy bányászat lenne, valamilyen színesfém található, ami gazdagságot ad a városnak. Názáretben

nem volt semmi ilyen, mégis ez a város bele kerül, nem a földrajz atlaszba, hanem a Bibliába. Ebbe a kicsinyke városba megy Isten angyala, oda küldetik Gábiel, mégpedig egy fiatal lányhoz, szinte még gyerekhez, akit Máriának hívtak, és elmondja ezt a prófécia, hogy fogan méhében és fiút fog szülni.

Názáretben tehát nagy dolog történik, hiába kicsi. Néhány vasárnappal ezelőtt a felnőttek hallhatták éppen tőlem azt, amikor Nátánáel megkérdezi, hogy Názáretből származhat-e valami jó. És tudjuk, hogy milyen jó jön Názáretből. Jeruzsálem, amely a földrajz atlaszban nagyon sok jellel fel lett volna tüntetve, nem csak azért, mert ott volt a Dávid trónja, Dávid királyi széke, ott volt valamikor a frigyláda, a szövetség ládája, nem csak azért, mert ez az ország fővárosa, a békesség városa, de onnan a betlehemi gyermekgyilkosság jön, Jézus Krisztus elítélése, keresztre feszítése, indulatok, harcok, egymás letörése. Názáret ehhez képest jelentéktelen, és mégis onnan jön a legfőbb jó.

Igen, mert a Biblia azt mondja nekünk, hogy áldás mindig onnan jön, ahova Isten elmegy. Azt mondja a karácsonyi íge, hogy Isten meglátogatta az ő népét. Igen, mert az a hely áldott, amit Isten meglátogat. Lehet, hogy ez egy kicsiny hely, lehet, hogy minden szempontból jelentéktelen, de áldás ott lesz, ahol Isten megszólal, ahol Isten az ő ígéit adja, ahol Isten nagy dolgokat jelent ki. És lehet, hogy sokatok élete ilyen. Nagyon sokan elmondhatjuk, hogy jelentéktelenek vagyunk, kis pontok vagyunk. Nem jegyeznek bennünket sehol, se valamilyen tudományos fórumon. Mi nem vagyunk rajta a celebek listáján, mi nem szerepelünk, de mégis, ha Isten elmegy hozzád, ha Isten meglátogat téged, ha Isten megszólal a te szívedben, és az ő ígését hallod, és el tudod énekelni ezeket az énekeket, onnan jön áldás, és mi ezt az áldást várjuk.

A második üzenete az ígének, hogy ki volt ez a Mária. Mária egy olyan fiatal lány volt, akinek volt vőlegénye, pedig még csak 14-15 éves lehetett, amikor megjelenik neki az angyal ezzel az üzenettel. Tehát nem egy érett nő, hanem szinte gyereklány. Persze látjuk, hogy hogyan gondolkodik, milyen érett, felnőtteket megszégyenítő gondolatai vannak. Mit tudunk meg róla? Először is azt, hogy nagyon alázatos volt. Azt tudjuk róla, hogy tisztán akart élni. Jegyese volt József, de ők nem éltek együtt még, mert abban az időben ez nem volt divat. Várták az esküvőt. Nagyon várták azt a napot, amikor összekötik az életüket egymással. Amikor hűséget fogadnak egymásnak, és boldogan várhatják majd a gyermekáldást. Máriának ekkor jelentetik ki az, hogy ne félj, mert hiába nincs kapcsolatod Józseffel, ez a gyermek a magasságos fiának hívatik. Neki adja az Úr Dávid királyi székét. Ami benned fogan, az a Szentlélektől van. Az az új élet a Szentlélek áldott munkája lesz benned. Máriát Isten ezért kegyelmébe fogadja. Az angyal ezzel köszönti, hogy „örülj, kegyelembe fogadott!” Miért kegyelembe fogadott? Azért, mert Mária is bűnös volt. Nem igaz, hogy Mária büntelenül fogant, nem igaz, hogy Mária örökké

szűz maradt, és még sok minden nem igaz Máriáról. De az igaz, amit a Biblia kijelent róla, hogy egy roppant alázatos valaki, egy roppant engedelmes valaki, és egy tiszta életet élő lány ez a Mária. De látjátok, nem ezért szüli Jézust, mert ő tiszta, nem azért, mert ő engedelmes, nem azért, mert alázatos, hanem azért, mert az Isten a kegyelmébe fogadta. És a kegyelembe fogadás a Biblia szerint mindig azt jelenti, hogy az a kegyelembe fogadott, akinek Isten bűnt nem tulajdonít. Boldog az, mondja Dávid király, egyik zsoltárában. Örülj, legyél boldog! Örülj, kegyelembe fogadott, mert Isten nem a bűneid szerint cselekszik! Nem ítél el téged, nincs büntetés, el van engedve. És mivel Mária ezt tudta, tudhatta, ezért lesz engedelmes. Ezért lesz alázatos és istenfélő. Innen fog fakadni az ige szeretete a szívében, mert az Isten megkegyelmezett neki, nem a bűnei szerint fog cselekedni. Nem ő a kegyelem osztója, hanem kegyelembe fogadott. Nem ő árasztja a kegyelmet, hanem kiárad rá ez a kegyelem. Azért áldott, mert az asszonyok sokasága szülhet hívó gyermekeket, de ő azt a Jézus szülte, akiben hiszünk. Ne tegyük magasabbra Máriát, de adjuk meg neki azt a helyet, amit a Biblia is megad neki!

Mária tehát az alázat, az engedelmesség, az istenfélelem, a tisztelet csodálatos példaképe a számunkra, aki elvállalja azt a feladatot, amit az Úr szán neki. Mégpedig azt a nehéz feladatot vállalja el, amivel az Úr megbízza. Abban az időben vállalni kellett a megvetést, a szégyent, mert az emberek nem fogják tudni, hogy miért van áldott állapotban. Miért vár gyermeket, mikor még csak jegyese Józsefnek? És ezt a hatalmas, nehéz terhet Mária elvállalja, ebben is nagy példakép nekünk. Mi sokszor, tudjátok, a szolgálatban is, meg az Úr előtt is elvállaljuk azt, ami könnyű, ami nekünk jól megy. De azt, ami nehéz, ami nehezebb, azt sokszor nem vállaljuk. Emlékszem, volt egy tanárom, aki földrajzot tanított, és mindig óra alatt elküldött gyerekeket valamiért. Gyógyszertárba, gyógyszerért neki, tejfeles dobozokért, mert valamit vetni akart bele. Mit gondoltok, hány jelentkező volt az osztályban? Mindenki. Így van. Te is jelentkeztél volna, ugye? Képzeljétek el, hogy mindenki jelentkezett. Testvérek, így van ez, hogy ami hozzánk közel áll, ami könnyű, arra azért jelentkezőnk, azt megcsináljuk. De hogyha valami nehéz vagy nem testhez álló, azzal inkább úgy vagyunk, hogy megvárjuk, amíg más megcsinálja. Miért én, hát nincs más? Ugye, hányszor megkérdezzük a szüleinket, amikor valamit ránk osztanak! Emlékszem gyerekkoromból, hogy az első kérdés az volt, hogy miért nem a testvéremnek szólnak! Miért nekem? Épp egy könyvet olvasok, tanulok, vagy egy filmet nézek, miért nem neki szólnak? Mária nem mondja azt, hogy van itt még egy csomó lány, egy csomó fiatalasszony. Miért pont én? Én vállalom ezt a nehéz terhet? Mária engedelmesen odaáll, és azt mondja, ímhol legyen nekem a te beszéded szerint. Milyen érdekes, testvérek, hogy ezt a fiatal lányt az Isten felhasználja!

Milyen boldog lehetsz te is gyermekként, ha megérted, hogy téged az Isten használni szeretne! Milyen boldog vagy felnőttként, idősként, ez kortól

független, ha az Isten használni akar! Mikor valaki megérti, hogy ez a hatalmas Isten, aki teremtett mennyet és földet, engem valamire használni akar. Bevesz az ő csapatába, bocsánat a hasonlatért, amikor a focicsapatok vezetői, a csapatkapitányok választanak embereket maguk mellé. Mindenki a legjobbakat igyekszik az ő csapatába elhozni. Máriát Isten úgy választja ki erre a feladatra, hogy ő egy törékeny fiatal lány.

Mit gondolsz, téged ki tudna választani? Ha hozzád odamenne az Úr, te engednél neki? Azt mondanád, amit Mária mondott, hogy itt vagyok, legyen nekem a te beszéded szerint? Itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat! Itt vagyok, Istenem, rendelkezésedre állok. Felnőtteknek mondom inkább, hogy Mária mit adott oda az úrnak: a méhét, ahol a kisgyermek kifejlődik. A méhét adta oda. Eszembe jut egy 11 gyermekes, kedves hívő lelkész-nének a bizonyágtétele, akit szerintem többen ismernek és hallhattuk, hogy amikor ő az Úré lett, akkor azt értette meg, hogy a méhét kéri az Úr, és így született még 9 gyermeke.

Tőled mit kér Isten, mit adj oda? Te oda tudod-e adni azt, amit kér az Úr? Habozás nélkül oda tudod-e adni, testvér? Elmondtam már azt a példát, de mindig meghat, amikor eszembe jut, hogy a tiszafüredi fogyatékosok gyerekotthonában tartott az egyik kedves lelki édesanyám istentiszteletet. Ő mondta el nekem, hogy volt egy fiú, ismét mondom, fogyatékosok otthonában, aki az anyacsavarokat gyűjtötte. Ha valaki letett egy biciklit, abból már esett ki a kerék, mert mindről leszerelte az anyacsavarokat. Egy zacskóba gyűjtötte, ami mindig nála volt, mintha valami arany ékszer lenne, félt, hogy ellopják, azt mindig magánál tartotta. És a lelkész valami ilyesmiről beszélt, hogy: te mit adsz oda Jézusnak? Te hogyan mutatod meg a szeretetedet? Mert Jézus odaadta magát a mi bűneinkért, hogy kimentsen a jelenvaló gonosz világból. És akkor elsőnek ez a kisfiú állt fel. És tudjátok, mit mondott? Én neki adom az anyacsavarjaimat. Mert neki az volt a legtöbb, mint az özvegyasszonynak a két fillérje, ami lehet, hogy másnak semmit nem ér. Neki az volt a mindene, ő azt szorongatta. Mid van, amit te oda tudsz adni? Mit kér tőled Jézus, hogy add ide nekem? Van egy kedves lelki ének, lehet, hogy sokan ismeritek, az egyik verse így hangzik: „időd, erőd és minden javad fektesd be érte, csak nyerj lelkeket; gyümölcsöt hoz, hogy ő megmentett!” Milyen kedves, hogy mit kér Isten! Máriától a méhét kérte. Pál apostoltól a száját. Azt mondja: menj és hirdesd a pogányoknak az evangéliumot! Ézsaiás azt mondja: „milyen szép az a hegyeken, amikor feltűnik az örömhírhözóknek lába!” Mert el kellett vinni az evangéliumot, el kell vinni az örömhírt! Van, akinek a lábát kérte, van, akinek a pénzét kéri, van, akinek az idejét kéri, van, akinek az erejét kéri. Tőled mit kér Isten?

Én olyan boldog voltam, mikor gyerekként, általános iskolás koromban, a lelkészünk bevitt bennünket a nyíregyházi Magdaléneumba, ahol szintén testi és szellemi fogyatékos gyerekeket ápoltak, és azért mentünk, hogy rend-

be tegyük a kertet. Olyan hálások voltak, és mi olyan boldogok voltunk, hogy Isten elkérte, és mi odaadhattuk ezt az időt. Vagy amikor Hollandiában voltam jó sok évvel ezelőtt, és akkor Kárpátalján kezdtek nyílni a református iskolák, és úgy volt, hogy az épületet valahogy csak megkapták, de berendezésre már nem volt pénz. Akkor abban a holland iskolában, ahol én is lehettem, kihirdették a gyerekeknek, hogy ennek az iskolának adják oda az aznapi vagy a heti tízóraijuk árát. Ott a szülők nem készítenek tízórait, hanem odaadják a guldent a gyerekeknek, hogy vegyenek maguknak a büfében valamit. Amikor kitették az aulába a perselyt, hogy mondjanak le egyszer a tízóraitól, nem a reggeliről, nem az ünnepi ebédéről, csak a tízóraitól, és az ottani pénzben annyi összejött, hogy az egész magyar iskola berendezése kitelt belőle. És nem csak a kárpátaljaiak voltak igazán boldogok, higgyétek el, hanem ezek a gyerekek, akik látták, hogy az ő kis guldenjük oda megy. Úgy örültem, mikor valaki elém állt valamelyik nap, és azt mondta, hogy a gyerekpersely tartalmát, amit a gyerekek a kis kezükben hozogatnak, és beledobják, el fogják küldeni a kárpátaljai gyerekeknek.

És eszembe jutott megint ez, hogy igen, lehet, hogy neked valamiről le kell mondani, de add oda magad az Úrnak! Add oda magad annak az Úrnak, aki kegyelmébe fogadott, aki maga a kegyelem és a kegyelemnek forrása! Bennünket is használni akar valamire. Állj oda, és mondd azt, amit Ézsaiás mondott, amikor Isten használni akarta! Akkor azt mondta, hogy: itt vagyok én, küldj el engem! Önként jelentkezett: itt vagyok, Uram! Tanuljunk ebből, Máriától, testvérek, de tanuljunk a többiektől, mint Páltól, aki bejárta az akkori fél világot az evangéliummal, és azt mondja, hogy: „semmit sem gondolok, még az életem sem drága nekem, csak hogy elvégezhessem azt, amit az Isten rám bízott.” Azt a szolgálatot, azt a munkát. Igen, testvérek, milyen jó lenne megtanulni, hogy amit az Úr kér, azt megtegyük!

És az utolsó még, amire Mária tanít bennünket, az az Isten szavának való engedelmesség. Azt mondja, hogy: „ímhó, az Úr szolgálóleánya”, szó sincs arról, hogy ég királynője. A Biblia ilyenről nem tud, de arról igen, hogy az Úr szolgálóleánya, mert ezt mondja Mária magáról. Nem az a lényeg, hogy róla mit mondanak, hanem ő mit mond magáról. És mit mond? „Legyen nekem a te beszéded szerint”, vagyis amit te mondasz, az valósuljon meg az életemben! Mert ez a mi nagy bajunk, felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt. Nem az, hogy a Bibliát nem ismerjük, nem az, hogy az ígét nem olvassuk el, hogy a csendességet nem tartjuk meg, mert azt megtartjuk, de nem mondjuk azt, hogy legyen nekem a te beszéded szerint, hogy amit az Úr mond, az megvalósuljon az életemben. Az életté váljon a hétköznapiakban, a családban, a kapcsolatainkban, a munkahelyünkön, az osztályban, hogy vállaljuk Jézust! Igen, az a nagy baj, ha az ige nem hat ránk. Ha csak hallgatói vagyunk az ígének, és nem cselekvői és megtartói –, mondja Jakab apostol. Amikor Mária adta magát, az annyit jelentett, hogy Uram, a te ígéd valósuljon meg az éle-

temben. Amikor téged arra hív Isten, hogy szeresd a másikat, hogy a másikat ne csúfold, ne mondj hazugságot, ne rágalmazd a másikat, ne beszélj felelőtlenül, ezek megvalósulnak-e az életedben?

Egyszer egy tanító néni mondta nekem már évekkel ezelőtt, hogy az iskolában, második osztályban azért csúfoltak egy gyereket, mert nekik volt a legrégebbi autójuk. Ó, ha az Isten ígéje megvalósulna az életükben ezeknek a gyerekeknek, meg a felnőtteknek, akkor azt tudnák mondani, hogy jót mondok a másiknak, és hálát adok, hogy van mivel bejárnia az édesapádnak a munkahelyére. Milyen más lenne ez a világ, ha így beszélnénk az iskolában, munkahelyen, családban! Uram, legyen nekem a te beszéded szerint, valósuljon meg az életemben! Mi akadály van? Miért nem engeded oda magadhoz az Isten küldöttjét, aki biztosít afelől, hogy kegyelmet találtál az Isten előtt? Boldog az, aki kegyelmet talált, és boldog az, aki oda tudja adni magát az Úrnak. Aki önmagát viszi, és azt mondja, hogy: itt vagyok, Uram, cselekedj velem, ahogy akarsz, a Tiéd akarok lenni, legyen nekem a te beszéded szerint!

Ámen.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, áldunk és dicsőítünk, hogy te így használsz mindenkit, akit akarsz. Nem tudjuk, hogy miért éppen Máriához küldted az angyalt, de te tudod, és ez nekünk elég. És nem tudjuk, hogy miért éppen Pál apostolt, aki üldözte az egyházat, hívtad el arra, hogy létrehozzon gyülekezeteket a te Szentlelked segítségével és áldásával. Sorolhatnánk még azokat a hívó gyermekeidet, akiket ismerünk, vagy ismeretlenek, de használtad a száját, a házát, a pénzét, az erejét, az idejét, vagy bármit, amire te azt mondtad, hogy jó lenne, ha az eszköz lenne az én kezemben, ha oda tudnád adni.

Urunk, adj nekünk ilyen engedelmességet úgy, ahogy az éneken énekeljük, hogy hadd lehessünk engedelmes, neked élő gyermekek, így tudjunk mindig eléd állni, a kegyelem forrásával találkozni! Köszönjük, hogy Mária boldog volt, amikor megszólítottad, mert a szívében forgathatta ezeket az ígéket, és boldog volt, hogy használtad őt a te munkádban, a te országodban. Köszönjük, hogy ez a boldogság nem csak annyit jelent, hogy földi sikereink vannak, hogy szín ötös a bizonyítványunk, hogy felvesznek majd a középiskolába vagy az egyetemre, hanem az az igazi boldogság, ha te használsz bennünket, ha eszközök leszünk a te munkádban.

Áldd meg így az életünket, pihenésünket, a karácsonyra készülésünket, Urunk, azt az időszakot, amelyben várjuk a te eljöveteledet, és kiáltjuk, hogy bizony, jövel, Uram, Jézus! Kérünk téged, hogy kicsinyeket és nagyokat te hordozz, te adj szeretetet, békességet, bocsánatot, kegyelmet mindenkinek! Hordozd a betegeinket, gyászolóinkat, vigasztald azokat, akik úgy érzik, hogy gödörben vannak, annak is a legalján, vagy akik úgy érzik, hogy zsákutcába került az életük, valamilyen testi vagy lelki nehézséggel küzdenek! Emelj fel

MÁRIA, KEGYELEMBE FOGADOTT

bennünket, mert egyedül Te tudsz minden kegyelemnek Ura és forrása lenni! Maradj velünk, és áldj meg bennünket, Urunk!

Ámen.

szöveg: Simon J., 1931
dallam: Eger, 1855

419

1. Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!

Az an-gya-li se-re-gek ví-gan így é - ne-ke-nek:

Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten-nek!

2. Békesség földön az embernek! / Békesség földön az embernek! /
Kit az igaz szeretet a Jézushoz elvezet, / Békesség, békesség em-
bernek!
3. Dicsérjük a szent angyalokkal, / Imadjuk a hű pásztorokkal! / Az
isteni Gyermekeket, ki minket így szeretett, / Dicsérjük, imadjuk és
áldjuk!
4. Ó, Jézus! Ne vess meg bennünket, / Hallgasd meg buzgó kérésün-
ket! / Jászolodnál fogadjuk, hogy a vétkeket elhagyjuk, / Ó, Jézus, ne
vess meg: hallgass meg!
5. Dicsőség az örök Atyának / És értünk született Fiának, / Mind-
kettő Szentlelkének, áldások kútfejének: / Dicsőség, dicsőség Is-
tennek!